

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.64

Hely

Szerző:

Cím:

Kötelező ravatalozás

Idő

"1916"

Forrás:

Pesti Napló

Személy

Byp.

(Hely)

1916 XI/3

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old

Kötelező ravatalozás

A főváros új intézménye

Márkus Jenő tanácsnok, a közegészségi ügyosztály új vezetője, legközelebb olyan előterjesztéssel lép a nyilvánosság elé, amelylyel a főváros egyszerűen megszüntetné a temetkezési vállalatok háttartalan tulajdonságait. Köztudomású, hogy a halottak eltemetéséről ma nem a hatóságok gondoskodnak, hanem a hozzátartozók, akiket a gyász első órájában megrohannak a temetkezési vállalatok és legázolva minden kegyeletet, csak drága pénzért vállalkoznak a halott felravatalozására, a temetés rendezésére. Ez az üzlet mindössze egynéhány vállalatnak kezében van; közöttük első helyen áll az *Entreprise des pompes funébres*, amely tulajdonképpen részvénytársaság s amelynek főrészvényesei az Erdélyi református egyház és egy temesvári pénztintézet. Ez a vállalat évekkel ezelőtt ajánlatot tett a fővárosnak a megváltásra vonatkozólag, de a pénzügyi bizottság egyhangulag leszavazta az üzletet. A temetkezési vállalatok békeidőben sem kímélték gyászukban tehetetlen klienseiket, de a háború alatt fokozott mohósággal bizonyították azt az igazságot, hogy Budapesten nemcsak az élet drága, hanem a halál is. Az *Entreprise*nek például hatféle árszámítása van; a hatodosztályú temetés ára békeidőben kilencven korona volt, ma pedig kétszáz korona, első osztályú temetés már azelőtt is ötezer koronába került, ma ilyen „ellátásra” csak hadseregszállítók és házbéruzsorások tarthatnak igényt.

A temetkezési vállalatok garázdálkodását te-

hetetlenül nézte a főváros. 1901-ben Viola Imre tanácsnok előterjesztést készített a kötelező ravatalozásról, de az előterjesztést a temetkezési vállalatok megbuktatták. Az előterjesztés megbukott, és a temetkezési vállalatok azóta zavartalanul diktálhatták az obulusokat.

Most végre radikális megoldás készül és az új előterjesztés egészen nyíltan hangsúlyozza, hogy a főváros a temetkezési vállalatok uzsorájától akarja megszabadítani a közönséget. A terv szerint a főváros hatalmas ravatalozó helyiségeket építtetne a temetőben és pedig úgy, hogy lesznek külön termek, lesznek olvások, amelyben két-két halottat ravataloznak fel és lesznek végül közös termek, ahol tíz-tizenkét halottat helyeznek el. A közös terembe való ravatalozás költsége minimális lesz, a külön termekből való temetés is hatvan százalékkal kevesebbe fog kerülni, mint ma.

Nemcsak gazdasági, hanem egészségügyi szempontból is figyelemreméltó a kötelező ravatalozás eszméje. A fertőző betegek még haláluk után is terjesztik a járványt, de általában minden halott betegséget terjeszthet a házban, mert a levegőt ártalmassá teszi és mert igen gyakran történik meg, hogy a családtagok érintik a halottat.

Mihelyt az új ravatalozó helyiségek elkészülnek, sor kerül a kötelező ravatalozásra vonatkozó előterjesztés tárgyalására. Az előterjesztés lényege az, hogy Budapesten ezentúl nem lesz szabad a halottakat másutt felravatalozni, mint a hatósági, temetői halottasházakban és a felravatalozást, temetés-rendezést a főváros fogja a kezébe venni. Nem lesznek többé pompás utcai diszfelvonulások a temetéseken és a temetkezési vállalatok nem fognak kegyeleti adót szedni. A temetés szertartásai-
ba a főváros természetesen nem akarja magát be-
leártani, csak az otthoni ravatalozást fogja meg-
állítani. A Chevra Kadisa vezetőségével is már tel-
jes megállapodás jött létre és így ez az akadály is
megszűnik.